

(1933 – 2018)

ALİ BAŞOL

Afyon Şuhutlu Ali Başol ağabeyin Said Nursi hazretleriyle kısa fakat önemli bir hatırası var. Özetle: 1948'de 16 yaşında iken bir kış günü ticari bir iş için Afyon'a gider. Girdiği bir dükkânda bugün Kürt Hoca'nın mahkemesi var derler; hiç tanımadığı, duymadığı halde hemen mahkeme binasına koşar... Orada Said Nursi'nin tablolaşmış müspet hareket dersinin şahidi olur. Ali ağabey 1956'da Üstad'ı Isparta'da tekrar ziyaret eder, elini öper, duasını alır.

Ali Başol Anlatıyor:

Sene 1948, 16 yaşlarındayım. Kış günü, bir buçuk metre kar var. Vesait işlemiyor. Bakkal vardı bizim komşu, "Ali, bana Afyon'dan üç-beş kilo çay, şeker, kahve vs getiriver" dedi. Şuhut'tan Afyon'a yayan yürüdüm. Alış veriş ettiğim dükkânda, bugün Kürt Hoca'nın mahkemesi varmış dediler.

Gittim mahkemeye, baktım kalabalık var. Ağır Ceza salonu yukarı kattaymış. Yaklaştım, iki askerin arasında sarıklı, cüppeli, heybetli birisi oturuyor. Bir kaynaşma oldu. Hâkim geliyor dediler. Ağır Ceza reisiymiş. Merdivenin başında dineldi, jandarmalara niye oturtuyorsunuz dedi. O arada Üstad kalktı ayağa. Ben bile hiç bir şey bilmediğim halde, kızmaya başladım. Hâkim baktı durum tehlikeli, hemen kaçtı oradan. Öfkesinden dinleyici de koymadı mahkemeye. Bediüzzaman'ı ilk defa böyle duymuş ve görmüş oldum.

1954'de askere gittim, İskenderun'a. Trabzonlu Hilmi isminde bir astsubay vardı, o cemaattenmiş. Ben de ağır bakımda şoförüm. Elinde risalelerden vardı, resmini gördüm Üstad'ın, küçük Tarihçe-i Hayat kitabıymış. "Kumandanım o kitaplardan bana da versen de okusam dedim. "Olur" dedi, verdi. Onu okudum, bitirdim, bir kitap daha verdi, bu böyle devam etti. Orada tanıdım Risale-i Nur'u.

1956'da terhis oldum, geldim Şuhut'a. Dört sene Gardiyanlık yaptım, sonra belediyeye geçtim. O zaman içimden geldi, bu zat kimse bir araştırayım dedim. Araştırdım, Isparta'da olduğunu öğrendim. Isparta'ya gittim. Tren varmış bilmiyordum; Şuhut, Afyon, Sandıklı, Dinar, Keçiborlu, Isparta, indi bindi ile gittim. Şimdi müze olan evi buldum. Zile bastım, kulakları çınlasın Hüsnü Bayramoğlu ağabey çıktı: "Kardeş, bugün Üstad rahatsız, yarın görüştüreyim ben seni" dedi. Otele gittim. Ertesi günü yine Hüsnü Bayramoğlu ağabey çıktı. Merdivenlerden çıkarken birisi çıktı karşımıza, ne oldu dedi sertçe. O da Sungur ağabeymiş. Hatta sağlığında sitem ederdim. Yahu o zamandı o, bırak şimdi der, gülerdik.

Üstad odasında karyolasındaydı, beni görünce doğruldu. Elini öpmek istedim, vermedi. Ben dedim: "Üstad'ım ben sizi 1948'de Afyon mahkemesinde gördüm, ne bir istediğim ne de bir dileğim var, sadece sizi ziyarete geldim" dedim. O zaman elini öptürdü gayrı. Sungur ağabeye bir yer okuyuver dedi. Bayram ağabeye de bir çay verin dedi. Ben çayı içerken, Sungur ağabey Fatiha dedi, ayrıldım.